

SEJM
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
VI kadencja
Prezes Rady Ministrów
RM 10-28-07

Druk nr 259
Warszawa, 7 lutego 2008 r.

Pan
Bronisław Komorowski
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Na podstawie art. 118 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r. przedstawiam Sejmowi Rzeczypospolitej Polskiej projekt ustawy

**-o wypowiedzeniu Konwencji
Międzynarodowej Organizacji Pracy
Nr 45 dotyczącej zatrudniania kobiet
przy pracach pod ziemią we wszelkiego
rodzaju kopalniach, przyjętej w
Genewie dnia 21 czerwca 1935 r.**

W załączeniu przedstawiam także opinię dotyczącą zgodności proponowanej regulacji z prawem Unii Europejskiej.

Ponadto uprzejmie informuję, że do prezentowania stanowiska Rządu w tej sprawie w toku prac parlamentarnych zostali upoważnieni Minister Spraw Zagranicznych oraz Minister Pracy i Polityki Społecznej.

(-) Donald Tusk

Projekt

W imieniu Rzeczypospolitej Polskiej

PREZYDENT RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

podaje do powszechnej wiadomości:

Konwencja Międzynarodowej Organizacji Pracy Nr 45 dotycząca zatrudniania kobiet przy pracach pod ziemią we wszelkiego rodzaju kopalniach, przyjęta w Genewie dnia 21 czerwca 1935 r., zostaje wypowiedziana przez Rzeczpospolitą Polską.

Na dowód czego wydany został akt niniejszy, opatrzony pieczęcią Rzeczypospolitej Polskiej.

Dano w Warszawie dnia

**PREZYDENT
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ**

PREZES RADY MINISTRÓW

25/03/em

U S T A W A

z dnia

o wypowiedzeniu Konwencji Międzynarodowej Organizacji Pracy Nr 45 dotyczącej zatrudniania kobiet przy pracach pod ziemią we wszelkiego rodzaju kopalniach, przyjętej w Genewie dnia 21 czerwca 1935 r.

Art. 1. Wyraża się zgodę na dokonanie przez Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej wypowiedzenia Konwencji Międzynarodowej Organizacji Pracy Nr 45 dotyczącej zatrudniania kobiet przy pracach pod ziemią we wszelkiego rodzaju kopalniach, przyjętej w Genewie dnia 21 czerwca 1935 r.

Art. 2. Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

UZASADNIENIE

wniosku o wypowiedzenie Konwencji Międzynarodowej Organizacji Pracy Nr 45 dotyczącej zatrudniania kobiet przy pracach pod ziemią we wszelkiego rodzaju kopalniach z 1935 r.

- I. Konwencja Nr 45 została przyjęta w dniu 21 czerwca 1935 r. podczas dziewiętnastej sesji Konferencji Ogólnej Międzynarodowej Organizacji Pracy, zwołanej w Genewie przez Radę Administracyjną Międzynarodowego Biura Pracy. Pierwotne wejście w życie Konwencji nastąpiło w dwanaście miesięcy od zarejestrowania drugiej ratyfikacji, czyli 30 maja 1937 r.

Rada Państwa Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej ratyfikowała Konwencję Nr 45 w dniu 23 maja 1957 r., a fakt ten został notyfikowany Dyrektorowi Generalnemu Międzynarodowego Biura Pracy w dniu 15 czerwca 1957 r. Po roku od notyfikacji Konwencja Nr 45 weszła w życie w stosunku do Polski; jej tekst został ogłoszony w Dzienniku Ustaw z 1958 r. Nr 29, poz. 124.

Według stanu na dzień 19 lutego 2007 r. Konwencję ratyfikowało 97 państw, z czego 13 państw ją wypowiedziało (Australia, Chile, Finlandia, Irlandia, Luksemburg, Kanada, Królestwo Niderlandów, Nowa Zelandia, Peru, Szwecja, Urugwaj, Wielka Brytania i Zambia).

- II. Tekst Konwencji składa się z preambuły i dziesięciu artykułów. W art. 1-3 znajdują się postanowienia merytoryczne Konwencji, natomiast art. 4-10 zawierają standardowe postanowienia końcowe.

W myśl postanowień art. 2 i 3, żadna osoba płci żeńskiej, z wyłączeniem osób zajmujących stanowiska kierownicze, zatrudnionych w służbie sanitarnej i społecznej, skierowanych na praktykę w okresie studiów oraz osób udających się

do podziemnych części kopalni dorywczo, niewykonujących tam prac o charakterze fizycznym, nie może być zatrudniona przy pracach pod ziemią w kopalniach.

Zgodnie z art. 7, każde państwo członkowskie MOP, które ratyfikowało tę Konwencję może ją wypowiedzieć po upływie każdych dziesięciu lat od pierwotnego wejścia w życie, przez rok. Najbliższy okres, kiedy będzie możliwe wypowiedzenie Konwencji, rozpocznie się dnia 30 maja 2007 r. i zakończy dnia 30 maja 2008 r. Wypowiedzenie nabiera mocy po roku od jego zarejestrowania przez Międzynarodowe Biuro Pracy. Jeżeli państwo, które ratyfikowało Konwencję, nie wypowie jej w okresie, gdy jest to możliwe, jest związane jej postanowieniami przez okres kolejnych 10 lat.

III. Akty prawne regulujące zagadnienia, których dotyczy Konwencja:

- 1) ustawa z dnia 26 czerwca 1974 r. – Kodeks pracy (Dz. U. z 1998 r. Nr 21, poz. 94, z późn. zm.),
- 2) rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 10 września 1996 r. w sprawie wykazu prac szczególnie uciążliwych lub szkodliwych dla zdrowia kobiet (Dz. U. Nr 114, poz. 545, z późn. zm.),
- 3) dyrektywa Rady 76/207/EWG z dnia 9 lutego 1976 r. w sprawie wprowadzenia w życie zasady równego traktowania kobiet i mężczyzn w zakresie dostępu do zatrudnienia, kształcenia i awansu zawodowego oraz warunków pracy (Dz.Urz. WE L 39 z 14.02.1976, s. 40) zmieniona dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2002/73/WE z dnia 23 września 2002 r. (Dz.Urz. WE L 269 z 5.10.2002, s. 15),
- 4) Konwencja Międzynarodowej Organizacji Pracy Nr 176 dotycząca bezpieczeństwa i zdrowia w kopalniach, przyjęta w Genewie w dniu 22 czerwca 1995 r. (Dz. U. z 2003 r. Nr 117, poz. 1105).

IV. Wyjaśnienie potrzeby i celu wypowiedzenia Konwencji Nr 45

Potrzeba wypowiedzenia przez Polskę Konwencji Nr 45 dotyczącej zatrudniania kobiet przy pracach pod ziemią we wszelkiego rodzaju kopalniach z 1935 r. wynika z wyroku Europejskiego Trybunału Sprawiedliwości w sprawie C-203/03 Komisja przeciwko Austrii. Celem wypowiedzenia Konwencji jest umożliwienie zmiany przepisów krajowych w zakresie pracy kobiet pod ziemią, które w chwili obecnej są dostosowane do postanowień Konwencji i nie są zgodne z prawem UE.

W myśl art. 176 Kodeksu pracy obowiązuje zakaz zatrudniania kobiet przy pracach szczególnie uciążliwych lub szkodliwych dla zdrowia. Wykaz tych prac znajduje się w załączniku do rozporządzenia Rady Ministrów w sprawie wykazu prac szczególnie uciążliwych lub szkodliwych dla zdrowia kobiet. Dział V „Prace pod ziemią, poniżej poziomu gruntu i na wysokości” ust. 1 zakazuje pracy kobiet pod ziemią we wszystkich kopalniach, z wyjątkiem pracy:

- 1) na stanowiskach kierowniczych niewymagającej stałego przebywania pod ziemią i wykonywania pracy fizycznej,
- 2) w służbie zdrowia,
- 3) w okresie studiów, w ramach szkolenia zawodowego,
- 4) wykonywanej dorywczo i niewymagającej pracy fizycznej.

Przepisy rozporządzenia są powtórzeniem postanowień Konwencji Nr 45.

Oceny zgodności przepisów krajowych implementujących Konwencję Nr 45 z przepisami dyrektywy Rady 76/207/EWG w brzmieniu obowiązującym przed nowelizacją dyrektywy dokonał Europejski Trybunał Sprawiedliwości w uzasadnieniu wyroku z dnia 1 lutego 2005 r. w sprawie C-203/03 Komisja przeciwko Austrii. ETS uznał, że obowiązki nałożone przez Konwencję Nr 45 na Austrię były niezgodne z art. 2 i 3 dyrektywy 76/207/EWG z dnia 9 lutego 1976 r.

Dyrektywa Rady 76/207/EWG z dnia 9 lutego 1976 r. w sprawie wprowadzenia w życie zasady równego traktowania kobiet i mężczyzn w zakresie dostępu do zatrudnienia, kształcenia i awansu zawodowego oraz warunków pracy stanowiła, w art. 2 ust. 1-3, co następuje:

- „1. Dla celów poniższych przepisów zasada równego traktowania oznacza brak dyskryminacji ze względu na płeć, zarówno bezpośredniej, jak i pośredniej, w szczególności przez odniesienie się do stanu cywilnego lub rodzinnego.

2. Niniejsza dyrektywa nie narusza prawa Państw Członkowskich do wyłączenia z zakresu jej stosowania dziedzin działalności zawodowej i, w odpowiednim przypadku, typu kształcenia prowadzącego do ich wykonywania, jeśli ze względu na charakter lub warunki ich wykonywania, płeć pracownika stanowi czynnik rozstrzygający.
3. Niniejsza dyrektywa nie narusza przepisów dotyczących ochrony kobiet, zwłaszcza jeśli chodzi o ciążę i macierzyństwo.”.

Na mocy art. 3 ust. 1 tej dyrektywy:

„Stosowanie zasady równego traktowania oznacza brak dyskryminacji ze względu na płeć w zakresie warunków, włączając w to kryteria selekcji, dostępu do wszystkich prac lub stanowisk, niezależnie od sektora czy gałęzi działalności, i do wszystkich poziomów hierarchii zawodowej.”.

W opinii Europejskiego Trybunału Sprawiedliwości powszechny zakaz zatrudnienia kobiet w przemyśle górniczym pod ziemią, zawarty w art. 2 ust. 1 rozporządzenia federalnego ministra gospodarki i pracy Austrii z dnia 4 października 2001 r. w sprawie zakazów i ograniczeń w zatrudnianiu kobiet, wynikający z wdrożenia postanowień Konwencji Nr 45, nie stanowi dozwolonej różnicy traktowania na mocy art. 2 ust. 3 dyrektywy Rady 76/207/EWG (paragraf 50 uzasadnienia wyroku w sprawie C-203/03). Przepis art. 2 ust. 1 rozporządzenia federalnego ministra gospodarki i pracy Austrii jest tożsamy z przepisami ust. 1 działu V załącznika do rozporządzenia Rady Ministrów w sprawie wykazu prac szczególnie uciążliwych lub szkodliwych dla zdrowia kobiet.

W myśl art. 307 akapit 2 Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską państwa członkowskie są obowiązane zastosować wszelkie właściwe środki w celu wyeliminowania stwierdzonych niezgodności. Zdaniem ETS do takich środków zalicza się zwłaszcza wypowiedzenie spornej umowy. Spośród 16 państw UE związanych obecnie postanowieniami Konwencji Nr 45 osiem już zgłosiło Międzynarodowemu Biuru Pracy zamiar jej wypowiedzenia (Austria, Czechy, Estonia, Grecja, Hiszpania, Węgry, Portugalia i Słowacja). Sześć państw członkowskich UE już wypowiedziało Konwencję Nr 45 (Finlandia, Holandia, Irlandia, Luksemburg, Szwecja i Wielka Brytania).

Dyrektywa 2002/73/WE nie zmieniła w istotny sposób przywołanych powyżej przepisów dyrektywy 76/207/EWG, można zatem uznać powyższy wyrok ETS za aktualny i odnoszący się również do zmienionej dyrektywy.

Argumentem na rzecz wypowiedzenia przez Polskę Konwencji Nr 45 jest również fakt, że Rada Administracyjna Międzynarodowego Biura Pracy podczas 267 sesji (listopad 1996 r.), na postawie wyników prac Grupy Roboczej ds. polityki w zakresie rewizji standardów, wezwała państwa członkowskie, które są stronami Konwencji Nr 45 do rozważenia ratyfikacji Konwencji MOP Nr 176 dotyczącej bezpieczeństwa i zdrowia w kopalniach z 1995 r. i ewentualnego wypowiedzenia Konwencji Nr 45, którą Grupa Robocza uznała za normę przestarzałą. Konwencja Nr 45 została bowiem zaliczona do standardów tzw. „starego podejścia”, opartego na bezpośrednim zakazie pracy kobiet w kopalniach pod ziemią. Nowoczesne standardy skupiają się na ocenie ryzyka i zarządzaniu ryzykiem, zapewniając odpowiednie środki ochrony i prewencji pracownikom kopalń, zatrudnionym zarówno pod ziemią, jak i na powierzchni, bez względu na ich płeć. Blankietowy zakaz pracy kobiet, zarówno w kopalniach, w godzinach nocnych, jak i w warunkach podwyższonego ciśnienia atmosferycznego, jest obecnie uznawany za sprzeczny z zasadą równouprawnienia kobiet i mężczyzn, ponieważ uniemożliwia on wykonywanie prawa równego dostępu kobiet i mężczyzn do zatrudnienia. Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej ratyfikował Konwencję Nr 176 w dniu 18 maja 2001 r. Fakt ten notyfikowano w Międzynarodowym Biurze Pracy dnia 26 czerwca 2001 r. Konwencja Nr 176 jest dokumentem nowoczesnym, zredagowanym w poszanowaniu zasady równouprawnienia płci, ustanawia ona zasady w zakresie bezpieczeństwa i higieny pracy bez względu na płeć pracownika.

Biorąc powyższe pod uwagę, należy stwierdzić, że w związku z wyrokiem ETS, Polska powinna uchylić przepisy krajowe dotyczące zakazu pracy kobiet w kopalniach pod ziemią. Aby móc to uczynić Polska musi najpierw wypowiedzieć Konwencję MOP Nr 45. W innym przypadku Rzeczpospolita Polska narazi się na zarzut naruszania zobowiązań międzynarodowych ze strony organów kontrolnych MOP.

V. Różnice między dotychczasowym a projektowanym stanem prawnym

Uprawomocnienie się wypowiedzenia Konwencji Nr 45 spowoduje, że Polska przestanie być związana postanowieniami umowy międzynarodowej, które ETS uznał za niezgodne z prawem UE. Po uprawomocnieniu się wypowiedzenia, Polska będzie mogła uchylić przepisy krajowe zawierające blankietowy zakaz pracy kobiet pod ziemią we wszelkiego rodzaju kopalniach. Wypowiedzenie Konwencji Nr 45 zapewni spójność zobowiązań prawnych Polski w ramach Unii Europejskiej i Międzynarodowej Organizacji Pracy.

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

Skutki polityczne

Wypowiedzenie Konwencji Nr 45 i zmiana ustawodawstwa krajowego dotyczącego zakazu pracy kobiet pod ziemią zamknie Komisji Europejskiej możliwość wniesienia skargi na rząd polski na podstawie art. 226 TWE z powodu niezgodności tych przepisów z przepisami wspólnotowymi. Ponieważ uchylenie przepisów krajowych dotyczących pracy kobiet w kopalniach pod ziemią jest koniecznością, dzięki wypowiedzeniu Polska uniknie również ewentualnych zarzutów naruszenia postanowień Konwencji Nr 45 ze strony organów kontrolnych MOP.

Skutki prawne

Po uprawomocnieniu się wypowiedzenia Konwencji Nr 45, wymagane będzie usunięcie niezgodności ustawodawstwa krajowego z postanowieniami dyrektywy 76/207/EWG zmienionej dyrektywą 2002/73/WE. W sytuacji, gdy Polska jest stroną Konwencji MOP Nr 176 dotyczącej bezpieczeństwa i zdrowia w kopalniach z 1996 r., wypowiedzenie Konwencji Nr 45 otworzy drogę do unowocześnienia polskich przepisów odnoszących się do szczególnej ochrony kobiet w zatrudnieniu i będzie stanowiło potwierdzenie konstytucyjnej zasady równouprawnienia kobiet i mężczyzn. Jeżeli Polska nie wypowie Konwencji Nr 45 do dnia 30 maja 2008 r., to następna możliwość uczynienia tego pojawi się dopiero w dniu 30 maja 2017 r. Wypowiedzenie Konwencji Nr 45 nie będzie oznaczało powstania luki w polskim prawie, ponieważ Polska związała się

postanowieniami Konwencji Nr 176. Wypowiedzenie Konwencji Nr 45 nie rozszerzy ani nie ograniczy praw i wolności zawartych w Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej.

Skutki społeczne, gospodarcze i finansowe

Wypowiedzenie Konwencji Nr 45 nie spowoduje skutków gospodarczych i skutków dla rynku pracy. Wypowiedzenie nie spowoduje zwiększenia wydatków lub zmniejszenia dochodów podmiotów sektora finansów publicznych, w stosunku do wielkości wynikających z obowiązujących przepisów. Pozytywnym skutkiem społecznym będzie zniesienie przepisów, które przewidują odmienne traktowanie kobiet i mężczyzn w zakresie zatrudnienia.

Zgodnie z opinią UKIE, projektowana regulacja jest zgodna z prawem Unii Europejskiej.

Wniosek o wypowiedzenie Konwencji MOP Nr 45, został skonsultowany z właściwymi ministrami.

Zgodnie z ratyfikowaną przez Polskę Konwencją MOP Nr 144 dotyczącą trójstronnych konsultacji w zakresie wprowadzania w życie międzynarodowych norm w sprawie pracy z 1976 r., wniosek o wypowiedzenie Konwencji Nr 45 został skonsultowany z następującymi organizacjami: Niezależny Samorządny Związek Zawodowy „Solidarność”, Ogólnopolskie Porozumienie Związków Zawodowych, Forum Związków Zawodowych, Polska Konfederacja Pracodawców Prywatnych „Lewiatan”, Konfederacja Pracodawców Polskich, Związek Rzemiosła Polskiego i Business Centre Club – Związek Pracodawców.

W oparciu o powyższe, wnioskuje się o wypowiedzenie przez Polskę Konwencji Nr 45 dotyczącej zatrudniania kobiet przy pracach pod ziemią we wszelkiego rodzaju kopalniach z 1935 r. w terminie sprecyzowanym w art. 7 Konwencji, czyli w okresie od dnia 30 maja 2007 r. do dnia 30 maja 2008 r.

W myśl art. 241 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej umowy międzynarodowe ratyfikowane przez Rzeczpospolitą Polską na podstawie obowiązujących w czasie ich ratyfikacji przepisów, ogłoszone w Dzienniku Ustaw, i z których treści wynika, że dotyczą kategorii spraw wymienionych w art. 89 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej, uznaje się za umowy ratyfikowane za uprzednią zgodą wyrażoną w ustawie.

Konwencja Nr 45, jak wszystkie konwencje przyjęte przez Międzynarodową Organizację Pracy, dotyczy wolności i praw obywatelskich określonych w Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej oraz odnosi się do spraw uregulowanych w ustawach. W związku z powyższym właściwym trybem wypowiedzenia Konwencji Nr 45 jest tryb wynikający z art. 22 ust. 2 ustawy o umowach międzynarodowych, czyli przedłożenie Prezydentowi Rzeczypospolitej Polskiej do wypowiedzenia umowy międzynarodowej, po uzyskaniu zgody wyrażonej w ustawie.

W świetle powyższego należy uznać wypowiedzenie Konwencji Nr 45 za uzasadnione i w związku z tym wnioskuje się – na podstawie art. 22 ust. 1 w związku z art. 14 ustawy z dnia 14 kwietnia 2000 r. o umowach międzynarodowych (Dz. U. Nr 39, poz. 443 oraz z 2002 r. Nr 216, poz. 1824) oraz zgodnie z art. 89 ust. 1 pkt 2 i 5 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r. (Dz. U. Nr 78, poz. 483, z późn. zm.) – o podjęcie stosownych kroków w tej sprawie.

Informacja o zakresie i wynikach konsultacji społecznych

Projekt wniosku o wypowiedzenie Konwencji MOP Nr 45 dotyczącej zatrudniania kobiet przy pracach pod ziemią we wszelkiego rodzaju kopalniach z 1935 r. został skonsultowany z następującymi organizacjami pracodawców i pracowników:

- 1) Konfederacją Pracodawców Polskich,
- 2) Polską Konfederacją Pracodawców Prywatnych „Lewiatan”,
- 3) Związkiem Rzemiosła Polskiego,
- 4) Business Centre Club – Związkiem Pracodawców,
- 5) NSZZ „Solidarność”,
- 6) Ogólnopolskim Porozumieniem Związków Zawodowych,
- 7) Forum Związków Zawodowych.

Wniosek poparły bez zastrzeżeń FZZ, Związek Rzemiosła Polskiego i KPP, uwag nie zgłosili PKPP, BCC i NSZZ „Solidarność”. Natomiast OPZZ pozytywnie zaopiniował wniosek o wypowiedzenie, zastrzegł jednak, że do polskiego ustawodawstwa powinno zostać wprowadzone ograniczenie wykonywania przez kobiety najcięższych prac pod ziemią oraz powinny im zostać zagwarantowane odpowiednie warunki bezpieczeństwa i higieny pracy zgodnie z postanowieniami Konwencji Nr 176 dotyczącej bhp w kopalniach.

**Lista państw, które ratyfikowały Konwencję Międzynarodowej Organizacji
Pracy Nr 45 dotyczącą zatrudniania kobiet przy pracach pod ziemią we
wszelkiego rodzaju kopalniach z 1935 r.**

**97 ratyfikacji
w tym 13 wypowiedzeń**

PAŃSTWO	DATA RATYFIKACJI
1. Islamskie Państwo Afganistanu	14 maja 1937
2. Republika Południowej Afryki	25 czerwca 1936
3. Republika Angoli	4 czerwca 1976
4. Królestwo Arabii Saudyjskiej	15 czerwca 1978
5. Republika Argentynska	14 marca 1950
6. Republika Austrii	3 lipca 1937
7. Republika Azerbejdżanu	15 maja 1992
8. Wspólnota Bahamów	25 maja 1976
9. Ludowa Republika Bangladeszu	22 czerwca 1972
10. Republika Białorusi	4 sierpnia 1961
11. Królestwo Belgii	4 sierpnia 1937
12. Republika Boliwii	15 listopada 1973
13. Bośnia i Hercegowina	2 czerwca 1993
14. Federacyjna Republika Brazylii	22 września 1938
15. Republika Bułgarii	29 grudnia 1949
16. Chińska Republika Ludowa	2 grudnia 1936
17. Republika Chorwacji	8 października 1991
18. Republika Cypryjska	23 września 1960
19. Republika Czeska	1 stycznia 1993
20. Republika Dominikańska	12 sierpnia 1957
21. Republika Dżibuti	3 sierpnia 1978
22. Arabska Republika Egiptu	11 lipca 1947
23. Republika Ekwadoru	6 lipca 1954
24. Republika Estońska	4 czerwca 1937
25. Republika Wysp Fidżi	19 kwietnia 1974
26. Republika Francuska	25 stycznia 1938
27. Republika Gabońska	13 czerwca 1961
28. Republika Ghany	20 maja 1957
29. Republika Grecka	30 maja 1936
30. Kooperacyjna Republika Gujany	8 czerwca 1966
31. Republika Gwatemali	7 marca 1960
32. Republika Gwinei	12 grudnia 1966
33. Republika Gwinei-Bissau	21 lutego 1977
34. Republika Haiti	5 kwietnia 1960
35. Królestwo Hiszpanii	24 czerwca 1958
36. Republika Hondurasu	20 czerwca 1960
37. Republika Indii	25 marca 1938
38. Republika Indonezji	12 czerwca 1950
39. Japonia	11 czerwca 1956
40. Republika Kamerunu	3 września 1962
41. Republika Kenii	13 stycznia 1964
42. Republika Kirgiska	31 marca 1992
43. Republika Kostaryki	22 marca 1960
44. Republika Kuby	14 kwietnia 1936
45. Republika Libańska	26 lipca 1962
46. Królestwo Lesotho	31 października 1966
47. Była Jugosłowiańska Republika Macedonii	17 listopada 1991
48. Republika Malawi	22 marca 1965
49. Maleszja	11 listopada 1957
50. Republika Malty	9 czerwca 1988

51. Królestwo Marokańskie	20 września 1956
52. Meksykańskie Stany Zjednoczone	21 lutego 1938
53. Republika Federalna Niemiec	15 listopada 1954
54. Federalna Republika Nigerii	17 października 1960
55. Republika Nikaragui	1 marca 1976
56. Islamska Republika Pakistanu	25 marca 1938
57. Republika Panamy	16 lutego 1959
58. Niezależne Państwo Papui-Nowej Gwinei	1 maja 1976
59. Rzeczpospolita Polska	15 czerwca 1957
60. Republika Portugalska	18 października 1937
61. Federacja Rosyjska	4 maja 1961
62. Republika Serbii	24 listopada 2000
63. Republika Sierra Leone	13 czerwca 1961
64. Republika Singapuru	25 października 1965
65. Republika Słowacka	1 stycznia 1993
66. Republika Słowenii	29 maja 1992
67. Republika Somalijska	18 listopada 1960
68. Demokratyczna Socjalistyczna Republika Sri Lanki	20 grudnia 1950
69. Królestwo Suazi	5 czerwca 1981
70. Arabska Republika Syryjska	26 lipca 1960
71. Konfederacja Szwajcarska	23 maja 1940
72. Republika Tadżykistanu	26 listopada 1993
73. Zjednoczona Republika Tanzanii (obowiązuje w odniesieniu do części terytorium stanowiącej Tanganikę)	30 stycznia 1962
74. Republika Tunezyjska	15 maja 1957
75. Republika Turcji	21 kwietnia 1938
76. Republika Ugandy	4 czerwca 1963
77. Ukraina	4 sierpnia 1961
78. Republika Węgierska	19 grudnia 1938
79. Boliwariańska Republika Wenezueli	20 listopada 1944
80. Socjalistyczna Republika Wietnamu	3 października 1994
81. Republika Włoska	22 października 1952
82. Republika Wybrzeża Kości Słoniowej (Côte d'Ivoire)	5 maja 1961
83. Wyspy Salomona	6 sierpnia 1985
84. Republika Zimbabwe	6 czerwca 1980

WYPOWIEDZENIA

85. Związek Australijski <i>wypowiedzenie</i>	7 października 1953 20 maja 1988
86. Republika Chile <i>wypowiedzenie</i>	16 marca 1946 30 maja 1997
87. Republika Finlandii <i>wypowiedzenie</i>	3 marca 1938 19 września 1997
88. Irlandia <i>wypowiedzenie</i>	20 sierpnia 1936 27 maja 1988
89. Kanada <i>wypowiedzenie</i>	16 września 1966 19 maja 1978
90. Wielkie Księstwo Luksemburga <i>wypowiedzenie</i>	3 marca 1958 29 kwietnia 1988
91. Królestwo Niderlandów <i>wypowiedzenie</i>	20 lutego 1937 29 kwietnia 1998
92. Nowa Zelandia <i>wypowiedzenie</i>	29 marca 1938 23 czerwca 1987
93. Republika Peru <i>wypowiedzenie</i>	8 listopada 1945 9 czerwca 1997

94. Królestwo Szwecji	11 lipca 1936
<i>wypowiedzenie</i>	<i>15 czerwca 1967</i>
95. Wschodnia Republika Urugwaju	18 marca 1954
<i>wypowiedzenie</i>	<i>26 maja 1978</i>
96. Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej	18 lipca 1936
<i>wypowiedzenie</i>	<i>26 maja 1988</i>
97. Republika Zambii	2 grudnia 1964
<i>wypowiedzenie</i>	<i>3 marca 1998</i>

KONWENCJA NR 45

dotycząca zatrudniania kobiet przy pracach pod ziemią we wszelkiego rodzaju kopalniach

(Dz. U z 1958 r. Nr 29, poz. 124)

Konferencja ogólna Międzynarodowej Organizacji Pracy,

Zwołana do Genewy przez Radę Administracyjną Międzynarodowego Biura Pracy i zebrana w dniu 4 czerwca 1935 r. na dziewiętnastej sesji,

Postanowiwszy przyjąć rozmaite propozycje dotyczące zatrudniania kobiet przy pracach pod ziemią we wszelkiego rodzaju kopalniach, która to sprawa stanowi drugi punkt porządku dziennego sesji,

Po ustaleniu, że propozycjom tym należałoby nadać formę konwencji międzynarodowej, przyjmuje w dniu 21 czerwca 1935 r. następującą konwencję, która będzie nosić nazwę konwencji o pracach kobiet pod ziemią, 1935 r.

Artykuł 1

Przy stosowaniu niniejszej Konwencji określenie "kopalnie" obejmuje każde przedsiębiorstwo państwowe lub prywatne wydobywające bogactwa położone pod powierzchnią ziemi.

Artykuł 2

Żadna osoba płci żeńskiej bez względu na wiek, nie może być zatrudniona przy pracach pod ziemią w kopalniach.

Artykuł 3

Ustawodawstwo krajowe może wyłączyć z powyższego zakazu:

- a) osoby zajmujące stanowisko kierownicze, nie wykonujące pracy fizycznej;
- b) osoby zatrudnione w służbie sanitarnej i społecznej;
- c) osoby znajdujące się w okresie studiów, skierowane na praktykę do podziemnych części kopalni w ramach szkolenia zawodowego;

d) wszelkie inne osoby udające się dorywczo do podziemnych części kopalni dla wykonania zawodu o charakterze niefizycznym.

Artykuł 4

Oficjalne akty ratyfikacji niniejszej Konwencji zostaną przesłane Dyrektorowi Generalnemu Międzynarodowego Biura Pracy w celu zarejestrowania.

Artykuł 5

1. Niniejsza Konwencja będzie wiązać tylko tych Członków Międzynarodowej Organizacji Pracy, których akty ratyfikacji zostaną zarejestrowane przez Dyrektora Generalnego.

2. Wejdzie ona w życie w 12 miesięcy po zarejestrowaniu przez Dyrektora Generalnego aktów ratyfikacji dwóch Członków.

3. Konwencja ta nabierze następnie mocy dla każdego Członka w 12 miesięcy po dacie zarejestrowania aktu jego ratyfikacji.

Artykuł 6

Natychmiast po zarejestrowaniu aktów ratyfikacji dwóch Członków Międzynarodowej Organizacji Pracy Dyrektor Generalny Międzynarodowego Biura Pracy zawiadomi o tym fakcie wszystkich Członków Międzynarodowej Organizacji Pracy. Będzie on ich powiadamiał o zarejestrowaniu aktów ratyfikacji, które mu zostaną później złożone przez jakichkolwiek innych Członków Organizacji.

Artykuł 7

1. Każdy Członek, który ratyfikował niniejszą Konwencję, może ją wypowiedzieć po upływie okresu 10 lat po dacie pierwotnego wejścia w życie Konwencji, aktem przesłanym do Dyrektora Generalnego Międzynarodowego Biura Pracy i przez niego zarejestrowanym. Wypowiedzenie to nabiera ważności w rok po jego zarejestrowaniu.

2. Każdy członek, który ratyfikował niniejszą Konwencję i nie skorzysta w ciągu roku po upływie terminu dziesięcioletniego określonego w poprzedzającym paragrafie z możliwości wypowiedzenia przewidzianej w niniejszym artykule, będzie związany na okres dalszych 10 lat i

następnie będzie mógł wypowiedzieć niniejszą Konwencję po upływie każdych 10 lat, z zachowaniem warunków przewidzianych w niniejszym artykule.

Artykuł 8

Po upływie każdych dziesięciu lat od daty wejścia w życie niniejszej Konwencji Rada Administracyjna Międzynarodowego Biura Pracy powinna przedstawić Konferencji ogólnej sprawozdanie z wykonania niniejszej Konwencji i zadecyduje, czy zachodzi potrzeba wpisania sprawy całkowitej lub częściowej rewizji na porządek obrad Konferencji.

Artykuł 9

1. W przypadku gdyby Konferencja przyjęła nową konwencję stanowiącą całkowitą lub częściową rewizję niniejszej Konwencji i jeśli nowa konwencja nie postanowi inaczej:

- a) ratyfikowane przez Członka nowej konwencji stanowiącej rewizję pociągnie za sobą z mocy samego prawa, niezależnie od postanowień art. 7, natychmiastowe wypowiedzenie niniejszej Konwencji pod warunkiem, że nowa konwencja stanowiąca rewizję wejdzie w życie;
- b) od daty wejścia w życie nowej konwencji, stanowiącej rewizję, niniejsza Konwencja przestanie być otwarta do ratyfikacji przez Członków.

2. Niniejsza Konwencja pozostanie w każdym razie w mocy w dotychczasowej formie i brzmieniu dla Członków, którzy ją ratyfikowali, a którzy nie ratyfikowali Konwencji stanowiącej rewizję.

Artykuł 10

Teksty francuski i angielski niniejszej Konwencji mają jednakową moc obowiązującą.

URZĄD
KOMITETU INTEGRACJI EUROPEJSKIEJ
SEKRETARZ
KOMITETU INTEGRACJI EUROPEJSKIEJ
SEKRETARZ STANU

Ewa Ośniecka - Tamecka

Min.EOT/ 601 /2007/DP/bwb

Warszawa, dnia 14.03.2007 r.

Pani
Jolanta Rusiniak
Sekretarz Rady Ministrów

Opinia o zgodności z prawem Unii Europejskiej:

- 1) projektu uchwały Rady Ministrów w sprawie wypowiedzenia Konwencji Międzynarodowej Organizacji Pracy nr 45 dotyczącej zatrudniania kobiet przy pracach pod ziemią we wszelkiego rodzaju kopalniach, sporządzonej w Genewie dnia 21 czerwca 1935 r. (nr RM-111-36-07),
  - 2) projektu ustawy o wypowiedzeniu Konwencji nr 45 Międzynarodowej Organizacji Pracy dotyczącej zatrudniania kobiet przy pracach pod ziemią we wszelkiego rodzaju kopalniach, sporządzonej w Genewie dnia 21 czerwca 1935 r. (nr RM-10-28-07)
- wyrażona na podstawie art. 2 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 8 sierpnia 1996 r. o Komitecie Integracji Europejskiej (Dz. U. nr 106, poz. 494) przez Sekretarza Komitetu Integracji Europejskiej, Ewę Ośniecką - Tamecką, działającą z upoważnienia Przewodniczącego Komitetu Integracji Europejskiej

Szanowna Pani Minister!

W związku z przedłożonym projektem uchwały i projektem ustawy (nr RM-111-36-07 i RM-10-28-07) pozwalam sobie wyrazić następującą opinię:

Wypowiedzenie, o którym mowa w projekcie uchwały i projekcie ustawy jest zgodne z prawem Unii Europejskiej.

Z poważaniem,

SEKRETARZ
KOMITETU INTEGRACJI EUROPEJSKIEJ

2007-03-14